

آنچه که ما را امیدوار میسازد

از سال ۲۰۰۳ تا حال ۱۳۰۰ دانشجوی افغان در رشته‌های مختلف در آلمان تحصیل کرده اند

نویسنده: دکتر شهیرنشاری

این که با وجود حمایت گسترده و چشمگیر جامعه جهانی در یک و نیم دهه اخیر (البته به استثناء آرامش نسبی در چند سال اول) هنوز هم شاهد این همه بدبختی و نا هنجاری در کشور خود هستیم جای تاسف بوده و بی اندازه نا امید کننده است.

اینکه چه عوامل دست بدست هم داده و باعث این همه نابسامانی و بدبختی روز افزون شده است نیز بحث کاملاً جداست .

در مورد چند و چون این همه نابسامانی فقر و عقب ماندگی ، هر فرد گروه و تشکل سیاسی اجتماعی در کشور حرف ها و برداشت های خود را دارد.

که با تاسف یکی از عوامل عمده ادامه بحران کنونی در کشور همین عدم موجودیت تعریف مشترک از دوست و دشمن ، عدم موجودیت منافع مشترک ، نبودن دید مشترک در آسیب شناسی و شناسایی فکتور های مساعد کننده بحران جاری همه و همه دست بدست هم داده باعث تشدید وضعیت ناگوار کنونی شده است.

و اما بحث کنونی :

با وجود این همه نا هنجاری ها و نا ملایمتی های جاری در کشور ، یکی از عوامل بی اندازه امیدوار کننده ، آنچه که هر انسان با فهم و شعور را خوش بین به آینده میسازد ، پیشرفت قسمی در عرصه تحصیل است . گام ها برداشته شده درین عرصه اگرچه از نظر کمی هنوز هم ناچیز اند ولی از دید کیفی بی اندازه امیدوار کننده است.

اگر نظر کوتاهی بر چگونگی پیشرفت و ترقی در کشور های جنگ دیده بیاندازیم ، کشور های را می یابیم که حتی در وضعیت بمراتب بدتر و بحرانی تر از ما قرار داشته اند. یکی از عوامل بسیار حیاتی و موثر در بیرون رفت این کشور ها در مرحله (پوست کافت) یا بعد از جنگ و بحران همانا داشتن منابع بشری تحصیل کرده و متخصص بوده است.

همین چندی قبل شاهد فراغت یک گروه دیگر از جوانان افغان از پروگرام ماستری در آلمان بودیم. این جوانان تحت برنامه خدمات تبادلات اکادمیک آلمان تحصیل کرده اند. برنامه که از سال ۲۰۰۳ تا حالا ۱۳۰۰ محصل افغان را تحت پوشش قرار داده است.

این در حالیست که در پهلوی برنامه (خدمات تبادلات اکادمیک آلمان) و برنامه بورسیه های دولتی دولت افغانستان ، ما تحت پوشش برنامه تقویت تحصیلات عالی (شیب - پروژه بانک جهانی) تعداد زیادی از محصلین و استادان پوهنتون های مختلف کشور را جهت ارتقای ظرفیت به کشورهای امریکا ، تایلند ، مالیزیا ، هند و سایر کشور ها فرستادیم. که چندی قبل گروه از استادان و محصلین که در برنامه ماستری مالیزی فرستاده شده بودند نیز برنامه ماستری شانرا موفقاته به پایان رسانیدند.

همین است که با در نظر داشت پیشرفت های ذکر شده درین عرصه میتوان سخت به آینده روشن امیدوار بود. میتوان به باور کامل گفت که جوانان تحصیل کرده با دانش و تجارب بدست آورده شان از کشور های مختلف میتوانند نقش بسیار حیاتی و مبرم را در پیشرفت و انکشاف کشوربازی نمایند.

به امید سربلندی و ترقی مردم و کشور عزیز ما افغانستان !

Sources: DAAD/DW/SHEP